

קיג:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

תורה אור

מסורת הש"ס

(6) [מיס' סוטה פ"י,
(3) כרש"י שבע"י, אמה
תקפ"ה]

היה קפדן. שבעס על אחאז ואמר מי ה' אם יהיה השנים האלה על ומטר (מ"א ח'): איכסי מיניו. שהיה רגיל למימי לבי מדרשו כל יומא ולא אתא בתלמיא יומי: א"ל. ר' יוסי: פה דקמא דקא קפיד מר. הכי על דבר זה שאמרתי עליך סקפדי שלא באת אלי ג' ימים מקפדנות שקלפת עלי: מפני הרעש. קודם שחבא הרעה הצדיק נאסף מכלל דכיון שמת הרעה בזה: אבל נדיק כל לעולם פסקה הרעה שנאמר זה ינחמנו:

הדרן עלך כל ישראל וסליקא לה מסכת סנהדרין

נפטר מן העולם רעה באה לעולם שנאמר והצדיק אבר ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק אבר באה לעולם טובה באה לעולם שנאמר יזה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו:

קפדן הוה רגיל למימי גביה איכסי' מיניה תלחא יומי ולא אתא כי אתא א"ל אמאי לא אתא מר א"ל קפדן קרית לי א"ל הא דקמן דקא קפיד מר: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם כל זמן שרשעים בעולם חרון אף בעולם וכו': מאן רשעים אמר רב יוסף גנבי ת"ר רשע בא לעולם חרון בא לעולם שנא' בבא רשע בא גם כו' ועם קלון חרפה רשע אבר מן העולם טובה באה לעולם שנא' ובאבוד רשעים רנה צדיק

1. ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען השב? מחורו אפ' נתן לך רשעים וחרון ודבק כאשר נשבע לאבותיך: רבוס י' יח
2. בבוא רשע בא גם כו' ועם קלון חרפה:
משלי י"ג
3. בטוב צדיקים תעליץ קרה ובאבוד רשעים רנה:
משלי י"א
4. הצדיק אבר ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק יסעוהו נא א וקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו מן הארמה אשר אררה בראשית ה' כט

הדרן עלך כל ישראל יש להם חלק וסליקא לה מסכת סנהדרין

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

"הדרן עלך מסכת סנהדרין והדרך עלן. דעתן עלך מסכת סנהדרין ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת סנהדרין ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הנה ותהא עמנו לעולם הבא. (** חנינא בר פפא רמי בר פפא נהמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפניפות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמינו מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתיני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסיים מסכת סנהדרין בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי זרע עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וקבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכר'א מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי וחסדיהון, ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ריחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(* פ"י הגן על זה חמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, (** כסיומא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ב כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.